

בש"פ 515/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 515/16

כבוד הרשמת ליאת בנמלך
פלוני

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

סיווג הליך

החלטה

1. ההליך שבכותרת נסב על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת, בה הורה - במסגרת גזר-דין - על חילוט ארבעה רכבים מכוח הוראת סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון), תוך שדחה את התנגדותו של המבקש לחילוט אחד מן הרכבים.

ההליך הוגש ונפתח כערר ונקבע לדיון בפני דן יחיד, אך הדיון בוטל לאחר שהמשיבה הגישה בקשה לשינוי סיווג ההליך - בה היא טוענת כי יש לסווג את ההליך כערעור אזרחי. בקשה זו הועברה לטיפול, ובתגובה אותה הגיש המבקש טוען הוא כי יש להותיר את סיווג ההליך על כנו.

2. לאחר עיון בחומר שבפניי ובהוראות הדין הרלבנטיות הגעתי לכלל מסקנה כי הדין עם המשיבה.

כאמור, בית המשפט הורה על חילוט רכב מכוח סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון. סעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון מוסיף ומורה כי על חילוט רכוש לפי חוק זה יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיפים 36 עד 36 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים). דרך ההשגה על החלטה בעניין חילוט קבועה עמוד 1

בסעיף 36 לפקודת הסמים המסוכנים, המורה כי "ערעור של מי שטוען לזכות ברכוש שחולט לפי סעיף 36א וערעור על החלטת בית המשפט לפי סעיף 36ד יהיו בדרך שמערערים על החלטה בעניין אזרחי". עוד נקבע בסיפה להוראת סעיף 36 לפקודת הסמים המסוכנים, כי "אם ניתנה ההחלטה בגזר דין והוגש ערעור על פסק הדין, רשאי בית המשפט שלערעור לשמוע גם את ערעורו של מי שטוען לזכות ברכוש".

שילובן של הוראות אלו מוביל למסקנה כי הטוען לזכות ברכוש אשר חולט לפי סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, שכותרתו "חילוט רכוש בהליך פלילי", רשאי להשיג על ההחלטה כשם שמערערים על החלטה בעניין אזרחי (ראו גם: ע"א 8487/09 ניצני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (27.10.2013); ע"א 7025/12 קמור רכב נ' מדינת ישראל (8.11.2012); ע"פ 8755/12 סבן נ' מדינת ישראל (31.12.2012); ע"א 8679/06 חביץ' נ' מדינת ישראל (7.2.2007)).

לא מצאתי בטיעוני המבקש כדי לשנות ממסקנה זו. בהתייחס לטענותיו אעיר כי בניגוד לסברתו העובדה שבית המשפט רשאי להורות על "חילוט רכוש בהליך אזרחי" לפי סעיף 22 לחוק איסור הלבנת הון אינה משליכה על פרשנות של ההוראות האמורות; כי העובדה שהנאשם לא הורשע בעבירות סמים אינה משליכה אף היא על פרשנות ההוראות; וכי גם בסיפה להוראת סעיף 36 לפקודת הסמים המסוכנים אין כדי להועיל לו שכן המשיבה ציינה כי כלל לא הוגש ערעור על גזר הדין.

3. מן הטעמים המפורטים לעיל, ישונה סיווגו של ההליך שבכותרת לערעור אזרחי.

המבקש ישלם את האגרה ויפקיד עירבון בתוך 30 ימים ממועד המצאת ההחלטה לידי. בהתחשב במהות ההליך (וראו למשל ע"א 3343/05 טאהא נ' מדינת ישראל (11.7.2005)) יועמד העירבון על סכום מתון בסך של 8,000 ש"ח. בהעדר תשלום או הפקדה יימחק ההליך או יירשם לדחיה, לפיה העניין.

המזכירות תתייק את ההחלטה בתיקי השופטים.

ניתנה היום, כ"ח באדר א' התשע"ו (8.3.2016).

ליאת בנמלך
ר ש מ ת